

ongevallen te verminderen en te voorkomen. De medewerking der practiseerende artsen is daarbij dringend noodig.

Utrecht, 24 Februari 1940.

G. A. PRINS.
voorzitter der V.V.A.A

HET BELANG VAN PYAEMIDES VOOR DE DIAGNOSE SEPTICO-PYAEMIE.

Naar aanleiding van de casuïstische mededeeling van collega SCALONGNE (*Ned. Tijdschr. v. Geneesk.* 1940, blz. 707), waarin hij als „aetiologisch moment” voor langs haematogenen weg ontstane coccogene pyodermieën slechts staphylococci en streptococci in het geding brengt, wil ik er volledigheidshalve de aandacht op vestigen, dat daarop gelijkende vormen van pyodermie ook wel worden veroorzaakt door andere pyococci bij uitnemendheid, namelijk gonococci.

Ondergeteekende publiceerde een geval in het *Ned. Tijdschr. v. Geneesk.*, 1935, blz. 2931, en tezamen met collega J. NIEUWENHUYSE nog een zeer typisch geval in het *Ned. Tijdschr. v. Geneesk.*, 1936, blz. 4631.

Gelukkig is de prognosis quoad vitam bij pyodermieën die via gonohaemie zijn ontstaan, goed, ook vóórdat de sulfanilamidepyridinepraeparaten in de therapie waren ingevoerd.

Haarlem, 26 Februari 1940.

P. J. VAN PUTTE.

BIJZONDERE LEERSTOELN VOOR HOMOEOPATHIE EN VIVISECTIE-VRIJE GENEESKUNDE.

Prof. VAN LOGHEM is van meening, dat de Minister van Onderwijs principieel de bijzondere leerstoelen buiten de wetenschappelijke orde stelt. Deze meening acht ik aanvechtbaar. Wat de financieele bezwaren betreft, heeft Zijne Exc. niet aan de mogelijkheid gedacht, dat een der interne hoogleraren een aantal bedden en zijn instrumentarium ter beschikking van den te benoemen homoeopathischen zou kunnen stellen, gelijk in Duitschland reeds is geschied. Alleen zóó zou ook een voor studenten en assistenten dragelijke en weinig kostbare toestand kunnen ontstaan.

De beide, op empirischen grond berustende geneeswijzen, de universitaire en de homoeopathische, zouden alleen zóó elkander kunnen vinden. De Staat en de Vereeniging tot bevordering der Homoeopathie zijn thans bereid noch in staat, zonder deze *synthese*, een homoeopathische kliniek te onderhouden.

Het valt te betwijfelen, of de vivisectie-vrije geneeskunst een medewerking, als hier geschetst, zou ondervinden, al zou aan een bijzonder talent van deze richting een leerstoel waarschijnlijk niet worden geweigerd. Maar zij mag niet de homoeopathie in haar geheel voor zich opeischen. HAHNEMANN is opgekomen voor de koepokinenting en achtte haar homoeopathisch. En bij Fransche onderzoekingen (tusschen 1860 en 1890) over veranderingen in de weefsels na toediening van homoeopathische geneesmiddelen, is ongetwijfeld vivisectie verricht.

Amsterdam, 26 Februari 1940.

R. A. B. OOSTERHUIS.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

DUITSCHLAND. — Propaganda voor buitenechtelijke kinderen. In een gepubliceerden brief van den plaatsvervanger des Leiders aan een jonge vrouw wordt gezegd, dat het belang der gemeenschap een niet onteerende oplossing verlangt van het vraagstuk van het buitenechtelijke oorlogskind. Is de vader van zulk een kind in den strijd gevallen, dan moet hij voortaan als „oorlogsvader” in de registers van den burgerlijken stand worden opgeteekend, moeten moeder en kind bijstand van den Staat genieten en moeten zij van alle maatschappelijke minderwaardigheid worden bevrijd. Ook, als een vrouw zich in de